

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:400

av **Jenny Petersson (M)**

Fackliga stridsåtgärder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att rimligheten och utformningen av fackens lagstadgade möjligheter till stridsåtgärder bör ses över och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Under en stor del av Sveriges moderna historia har den fackliga rörelsen alltmer kommit att dominera svensk arbetsmarknad. I vissa fall har det medfört positiva saker så som rätten till semester, medbestämmande och större fokus på arbetstagarnas välmående och hälsa. Mycket viktiga saker som vi alla bör värna om. Dessvärre har denna särställning och närmast monopolliknande sats medfört en mycket skadlig inställning till hur man ska företräda sina medlemmar och verka för ett bättre samhälle, som grundtanken ändå en gång varit. Den fackliga rörelsen har med tvivelaktiga svågerutnämningar, slöseri med medlemmarnas pengar och ibland rent ut sagt omoraliska påverkansmetoder gentemot politiken kommit allt mer att arbeta för egen makt och monopol snarare än sina medlemmar och arbetstagarnas trygghet.

De lagstadgade verktyg facken har att tillgå för att driva igenom sin agenda gentemot arbetsgivare och företagare är i många fall sådana som ingen annan har i samhället. När facken nu lättvindigt och nära på rutinmässigt utnyttjar denna lagstadgade rätt till stridsåtgärder, ofta mot de arbetstagare man menar sig företrädas vilja och knappt aldrig som den sista utväg det är tänkt att vara, då bör man se över rimligheten i lagstödets utformning.

Det kan exempelvis inte anses rimligt att en facklig organisation ska kunna dyka upp på en liten familjeägd arbetsplats, där de anställda inte bara är nöjda med sina villkor utan faktiskt har bättre än de vanliga kollektivavtalen, för att sedan försätta företaget i blockad och mot arbetstagarnas vilja kämpa för en tvångsanslutning. Något som utan tvivel skulle ha ansetts vara ett brott mot avtalsfriheten för vilken annan aktör eller individ som helst.

Inte heller kan det anses rimligt att övriga fackliga rörelser ska kunna ansluta sig till en enskild arbetsplats eller enskilt fackförbunds pågående strejk i så kallade "sympatistrejker". Arbetsvägran är ett avtalsbrott som endast i särskilda fall kan motiveras, och enligt fackrörelsen felaktiga avtal på annan persons arbetsplats är inte ett sådant fall. Kort sagt finns det god anledning att i vart fall se över utformningen av lagstödet för fackliga stridsåtgärder, i syfte att säkerställa även småföretagares rättigheter och möjlighet att verka i landet samt att avtalsfriheten ska upprätthållas som grundregel.

Jenny Petersson (M)